Cu cine zidim Templul Domnului

Cu ajutorul Domnului vom vorbi despre semnificația pe care Dumnezeu o atribuie Bisericii, văzută ca și Trupul lui Hristos. Începem prin a explora cum Dumnezeu descrie relația Sa cu poporul Său, atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament.

Începem cu Leviticul, capitolul 26, unde, începând cu versetul 11, citim: *„Îmi voi așeza locașul Meu în mijlocul vostru și sufletul Meu nu vă va urî. Voi umbla în mijlocul vostru, Eu voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul Meu.”* Acestea sunt promisiuni pe care Dumnezeu le-a făcut poporului evreu și care ne privesc astăzi și pe noi.

Continuăm cu Exod, capitolul 29, de la versetul 42 până la 46, unde găsim următoarele cuvinte: *„Aceasta este arderea de tot necurmată, care va fi adusă de urmaşii voştri, la uşa cortului întâlnirii, înaintea Domnului; acolo Mă voi întâlni cu voi, şi îţi voi vorbi. Acolo Mă voi întâlni cu copiii lui Israel, şi locul acela va fi sfinţit de slava Mea. Voi sfinţi cortul întâlnirii şi altarul; voi sfinţi pe Aaron şi pe fiii lui, ca să fie în slujba Mea ca preoţi. Eu voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, şi voi fi Dumnezeul lor. Ei vor cunoaşte că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, care i-am scos din ţara Egiptului, ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor.”* Aici, Dumnezeu vorbește despre cortul întâlnirii, care a precedat construirea Templului, adică unde se afla chivotul și altarul. Dumnezeu reiterează aici promisiunea Sa de a locui printre copiii lui Israel.

Există referințe la aceste lucruri și în alte părți ale Scripturii, inclusiv în 2 Corinteni 6, dar nu ne vom aprofunda în direcția aceasta acum. În schimb, să ne îndreptăm atenția către Deuteronom 23, pentru a continua să explorăm cât de important este acest aspect pentru noi. În vremurile străvechi, Dumnezeu a locuit în mijlocul poporului Său, iar astăzi El continuă să fie prezent în viața credincioșilor, fiecare având o relație personală cu El. Totuși, se pune întrebarea dacă există un loc specific unde Dumnezeu locuiește în mijlocul poporului Său.

Vom examina textul biblic din Deuteronom, capitolul 23, versetele 9 până la 14, care ne oferă instrucțiuni despre curăție în tabără: *„Când vei ieşi cu oastea împotriva vrăjmaşilor tăi, fereşte-te de orice lucru rău. Dacă va fi la tine cineva care să nu fie curat, în urma vreunei întâmplări din timpul nopţii, să iasă din tabără, şi să nu intre în tabără; spre seară, să se scalde în apă, şi după asfinţitul soarelui va putea să se întoarcă în tabără. Să ai un loc afară din tabără, şi acolo să ieşi afară. Între uneltele tale să ai o lopată, cu care să sapi şi să–ţi acoperi murdăriile ieşite din tine, când vei ieşi afară. Căci Domnul Dumnezeul tău, merge în mijlocul taberei tale, ca să te ocrotească şi să–ţi dea în mână pe vrăjmaşii tăi dinaintea ta; tabăra ta va trebui deci să fie sfântă, pentru ca Domnul să nu vadă la tine nimic necurat, şi să nu Se abată de la tine.”* Amin.

Aceste versete subliniază importanța sfințeniei în locul unde Dumnezeu locuiește, accentuând versetul din Psalmi 93:5 *„sfințenia este podoaba casei Tale, Doamne, până când vor ține veacurile.”* Dumnezeu, care este același *ieri, azi și în veci*, dorește ca locuința Sa să fie lipsită de orice necurăție.

În continuare, în cartea Iosua, capitolul 7, versetele 10 până la 13, este relatat un incident care a avut loc în tabăra Israelului, care ilustrează consecințele nerespectării sfințeniei: *„Domnul a zis lui Iosua: Israel a păcătuit; au călcat legământul Meu pe care li l-am dat, au luat din lucrurile date spre nimicire, le-au furat şi au minţit, şi le-au ascuns printre lucrurile lor.”* Această relatare ne arată că păstrarea curățeniei în tabără este esențială pentru ca Dumnezeu să rămână în mijlocul poporului Său.

*„De aceea copiii lui Israel nu pot să ţină piept vrăjmaşilor lor: vor da dosul în faţa vrăjmaşilor lor, căci sunt daţi spre nimicire; Eu nu voi mai fi cu voi, dacă nu nimiciţi ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru. Scoală -te, sfinţeşte poporul. Spune-le: Sfinţiţi-vă pentru mâine. Căci aşa zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: În mijlocul tău este un lucru dat spre nimicire, Israele; nu vei putea să ţii piept vrăjmaşilor tăi, până nu veţi scoate lucrul dat spre nimicire din mijlocul vostru.” *Amin.

„Eu nu voi mai fi cu voi,” ne zice la versetul 12. *„Dacă nu nimiciți ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru ” *sau am putea spune, dacă nu faceți tabăra curată, eu nu voi mai fi cu voi, Domnul se va abate de la tine.

O să mergem în Zaharia de data aceasta să citim și o profeție. Citim de la capitolul 2 din Zaharia, versetele 10 și 11: *„Strigă de veselie şi bucură-te, fiica Sionului! Căci iată, Eu vin, şi voi locui în mijlocul tău, zice Domnul. Multe neamuri se vor alipi de Domnul, în ziua aceea, şi vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul tău, şi vei şti că Domnul oştirilor m-a trimis la tine.”* Amin. Deci, e o promisiune și pentru neamuri. *„Eu voi locui în mijlocul tău. Tu vei fi poporul meu.”* Este o profeție foarte frumoasă.

O să citim și de la capitolul 6 din Zaharia. De data aceasta, o profeție despre Biserică, despre Templul lui Dumnezeu, Templul care nu este de piatră, ci din inimi de carne. Analizând textul de la versetul 12 și în continuare, observăm importanța pe care Dumnezeu o acordă locașului Său, locului sfânt unde Își are locuința. Se poate spune că Dumnezeu locuiește acolo cu un anumit scop. După cum am găsim în Epistola către Efeseni, capitolul 4, scopul este creșterea și desăvârșirea sfinților.

Citim deci de la versetul 12, unde găsim următoarele cuvinte: *„Şi să-i spui: Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: Iată că un om, al cărui nume este Odrasla, va odrăsli din locul lui, şi va zidi Templul Domnului. Da, El va zidi Templul Domnului, va purta podoabă împărătească, va şedea şi va stăpâni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie, şi o desăvârşită unire va domni între ei amândoi.” *Amin.

Dacă analizăm acest verset, observăm că face referire la Matei 16:18, unde Domnul Isus afirmă că El Însuși va zidi Biserica. Se va manifesta o desăvârșită unire între El și Trupul Său, Biserica. Dacă ne gândim la un trup omenesc, între cap și restul corpului există o legătură perfectă. Când această legătură este intactă, trupul funcționează normal.

În momentul în care apar disensiuni între comenzile emise de cap și cele executate de trup, apar probleme, cum ar fi paralizia sau alte afecțiuni, sau diverse boli. Acest lucru poate fi văzut ca o

formă de neascultare. Mai departe, în capitolul 2, se face referire la *„El va zidi Templul Domnului.” *El fiind Domnul Isus*. „ Va stăpâni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie.”* Am citit despre promisiunea lui Dumnezeu făcută poporului evreu, cum că i-a eliberat din robia Egiptului și i-a sfințit pe Aaron și pe fiii săi ca să fie preoți.

În acest context, Domnul Isus va fi preot pe scaunul Său de domnie, va domni și va exista o desăvârșită unire între El și Biserica sau Templul Domnului. Conform versetului 15, această profeție din Zaharia, capitolul 2, se extinde și afirmă: *„Cei ce sunt departe, vor veni și vor lucra la Templul Domnului, și vei ști astfel că Domnul oștirilor m-a trimis la voi.”* Aceasta se referă la cei care, inițial fiind departe, acum sunt aproape, așa cum spune și textul: *„Voi care erați departe, acum ați fost apropiați.”*

În Noul Legământ, lucrarea extraordinară a lui Dumnezeu este evidențiată în mod special. Nu ne vom referi la Matei 16, pe care l-am menționat anterior, ne vom îndrepta atenția către 1 Corinteni, capitolul 3. Aici, este important să conștientizăm că Domnul Isus participă activ la construcția Templului. În 1 Corinteni, capitolul 3, vedem împlinirea profeției din Zaharia, la versetul 9: *„Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea Lui Dumnezeu.”* Amin.

Sfânta Scriptură folosește mai mulți termeni pentru a descrie Biserica sau Templul lui Dumnezeu. În acest context, este descrisă ca fiind ogorul lui Dumnezeu, dar și clădirea lui Dumnezeu, iar în alte părți ale epistolei, ca și casa lui Dumnezeu. Astfel, noi, credincioșii, suntem identificați ca fiind casa sau clădirea lui Dumnezeu.

Putem spune, fără a greși, că suntem Templul lui Dumnezeu. Și cine locuiește în acest Templu? Conform Scripturii, *„Eu voi locui în mijlocul lor, Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu, sau copiii mei.”* Dumnezeu însuși are grijă de copiii săi, adică de noi.

Continuând cu versetul 10, este esențial să reținem că Pavel subliniază faptul că el și Apolo (sau noi) suntem colaboratori cu Dumnezeu. Chiar dacă oamenii pot veni de departe pentru a contribui la construcția Templului, noi toți suntem chemați să fim lucrători împreună cu Dumnezeu. Pavel spune: *„După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu ca un meșter-zidar înțelept am pus temelia, și un altul clădește deasupra.”*

Este esențial ca fiecare să fie atent cum clădește, deoarece *„nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos.”* Astfel, temelia Bisericii, a clădirii spirituale, este Domnul Isus, și nimeni nu poate pune o altă temelie.

Este de o importanță covârșitoare să recunoaștem valoarea Bisericii și să medităm asupra gradului de importanță pe care îl acordăm ei sau Templului Lui. Să medităm cu seriozitate asupra faptului că Dumnezeu investește tot efortul și toată lucrarea Sa în această construcție spirituală.

Participarea noastră în lucrarea lui Dumnezeu este esențială, dar trebuie să înțelegem că aici nu este vorba despre mântuirea personală, ci despre calitatea lucrării pe care o facem în trupul Lui, adică în Biserica lui Hristos. Dacă lucrarea noastră va fi arsă, nu ne vom pierde neapărat

mântuirea, ci răsplata pentru acea lucrare. Pentru că nu este vorba de păcat, ci de lucrarea noastră de zidire, Cuvântul lui Dumnezeu ne asigură că, deși lucrarea poate fi pierdută, mântuirea rămâne, așa cum este scris *„cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc”*.

Apostolul Pavel ne amintește că fiecare dintre noi are o lucrare de făcut, o misiune încredințată de Dumnezeu, și că nu toate lucrările sunt identice. În versetele 16 și 17 din 1 Corinteni 3, ni se reamintește că noi suntem Templul lui Dumnezeu și că Duhul Sfânt locuiește în noi. Acest adevăr ne obligă să trăim în sfințenie, căci dacă cineva ar distruge Templul lui Dumnezeu, adică Trupul lui Hristos, Dumnezeu îl va nimici, pentru că Templul lui Dumnezeu este sfânt.

În Vechiul Testament, tabăra trebuia să fie sfântă, pentru că era locuința lui Dumnezeu. În mod similar, noi, ca Templ al lui Dumnezeu, trebuie să fim sfinți, pentru că Duhul Sfânt locuiește în noi. Este posibil ca prin viața noastră să distrugem Templul lui Dumnezeu, și Cuvântul ne avertizează că Dumnezeu va nimici pe cel care face acest lucru.

În 1 Corinteni, capitolul 6, de la versetul 19, ni se reamintește că trupul nostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în noi și pe care l-am primit de la Dumnezeu. Nu ne aparținem, ci am fost cumpărați cu un preț. Prin urmare, suntem chemați să sfințim pe Dumnezeu în trupul și în duhul nostru, care sunt ale ale Lui. Citim: *„Nu ştiţi că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuieşte în voi, şi pe care L-aţi primit de la Dumnezeu? Şi că voi nu sunteţi ai voştri? Căci aţi fost cumpăraţi cu un preţ. Proslăviţi dar pe Dumnezeu în trupul şi în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”* Amin.

Trupul nostru deci este considerat Templul Duhului Sfânt, care locuiește în noi. Având această conștientizare, trebuie să adoptăm o conduită serioasă și să acționăm cu mare atenție, conștienți de faptul că Duhul Sfânt locuiește în noi și că am fost răscumpărați cu un preț mare, așa cum ne învață Cuvântul lui Dumnezeu.

Ne îndreptăm atenția către Epistola către Efeseni, pentru a înțelege de ce Dumnezeu pune accent pe curăția locașului Său, insistând ca acesta să fie lipsit de orice necurăție. În primul capitol, de la versetul 17 până la 23, este descrisă lucrarea extraordinară pe care Dumnezeu o face cu noi, oamenii.

Apostolul Pavel face aici o rugăciune: „*Şi mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înţelepciune şi de descoperire, în cunoaşterea Lui, şi să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeţi care este nădejdea chemării Lui, care este bogăţia slavei moştenirii Lui în sfinţi, şi care este faţă de noi, credincioşii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui, pe care a desfăşurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morţi, şi L-a pus să şadă la dreapta Sa, în locurile cereşti, mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie şi de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci şi în cel viitor. El I-a pus totul sub picioare, şi L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plineşte totul în toţi.*” Amin.

Domnul Isus a fost numit căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este Trupul lui. Acest lucru necesită o mare atenție și responsabilitate când discutăm despre Biserică, despre Trupul

lui Hristos, pentru că El este căpetenia peste toate lucrurile Bisericii.

El construiește această Biserică, așa cum vom citi și în capitolul 2 din Epistola către Efeseni, începând cu versetul 19. „*Aşadar, voi nu mai sunteţi nici străini, nici oaspeţi ai casei, ci sunteţi împreună cetăţeni cu sfinţii, oameni din casa lui Dumnezeu*.”, ne putem aduce aminte aici de versetul din1 Corinteni 3:16 (noi suntem Templul lui Dumnezeu), și citim mai departe* „ fiind zidiţi pe temelia apostolilor şi prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine închegată, creşte ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Şi prin El şi voi sunteţi zidiţi împreună, ca să fiţi un locaş al lui Dumnezeu, prin Duhul.”*

Așadar El zidește și este capul Trupului, căpetenia peste toate lucrurile bisericii, iar conform versetului 10, noi suntem lucrarea Lui, zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pregătite mai dinainte de Dumnezeu să umblăm în ele. Este o investiție imensă pe care Dumnezeu o face pentru creșterea și desăvârșirea noastră, și bineînțeles pentru a asigura o unire perfectă între Cel ce zidește, Domnul Isus, și noi, adică Biserica.

Citind de la capitolul 4 din Efeseni, de la versetul 4 până la *6*, vedem că există un singur trup: „*Este un singur trup, un singur Duh, după cum şi voi aţi fost chemaţi la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credinţă, un singur botez. Este un singur Dumnezeu şi Tată al tuturor, care este mai presus de toţi, care lucrează prin toţi şi care este în toţi.*”

Ca paranteză, în 1 Corinteni, capitolul 12, ne este spus că am fost botezați de un singur Duh pentru a alcătui un singur trup. Ne amintim de promisiunea făcută de Domnul Isus și Ioan Botezătorul, că vom fi botezați cu Duhul Sfânt. Am fost botezați de un singur Duh pentru a forma trupul lui Hristos, în care trebuie să creștem.

Revenind citim tot din Efeseni 4, de la versetul 11 până la 16: „*Şi El a dat pe unii apostoli; pe alţii, proroci; pe alţii, evanghelişti; pe alţii, păstori şi învăţători, pentru desăvârşirea sfinţilor, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toţi la unirea credinţei şi a cunoştinţei Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălţimea staturii plinătăţii lui Hristos; ca să nu mai fim copii.”*

Un copil, prin natura sa, nu știe toate lucrurile și nu a ajuns la starea de om mare, fiind încă în faza de copilărie. *„Când eram copil, gândeam ca un copil”*, spune Apostolul Pavel în alt loc. Copiii sunt influențabili, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură.

În copilărie, adulții pot să se joace cu noi, să ne spună lucruri pe care le credem adevărate, când de fapt pot fi minciuni. În Biserică însă Domnul a dat lucrători pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, adică a Templului Său.

Suntem chemați să zidim împreună pentru a forma un Templu Sfânt în Domnul, iar clădirea trebuie să fie strâns legată, bine închegată, după cum citim mai departe: *„Ci, credincioşi adevărului, în dragoste, să creştem în toate privinţele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine închegat şi strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, îşi primeşte creşterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părţi în măsura ei, şi se zideşte în dragoste.” *Amin.

Ce rezultă din ce am citit până acum este că în această clădire nu există neghină. Poate să fie și persoane care nu sunt copii al lui Dumnezeu? Există multe afirmații că neghina locuiește împreună cu grâul sau fiii întunericului împreună cu fiii luminii.

Totuși, Cuvântul lui Dumnezeu este foarte clar: Dumnezeu dorește și impune ca Trupul lui Hristos să fie curat. Când ne confruntăm cu murdăria, este esențial să acționăm pentru a o înlătura. În contextul spiritual, acest lucru se referă la curățirea și menținerea integrității Bisericii, adică a mădularelor care sunt în Trupul lui Hristos.

Mergând mai departe, în Coloseni 1:13 citim: „*El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, şi ne-a strămutat în Împărăţia Fiului dragostei Lui*”, și ne întrebăm: *„Dacă atât de importantă este Biserica sau Trupul lui Hristos pentru Dumnezeu, cât de importantă trebuie să fie pentru noi?”*

Continuăm cu versetul 15, unde aflăm că Domnul Isus este „*Chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri şi pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, şi toate se ţin prin El. El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morţi, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.*”

Iar în Coloseni 2:9-10, citim: *„Căci în El locuiește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul de plin în El, care este capul oricărei domnii și stăpânirii.”* Aceasta subliniază iarăși că El este capul peste toate aspectele Bisericii.

Citim apoi din versetul 18: „*Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcându-şi voia lui însuşi printr-o smerenie şi închinare la îngeri, amestecându-se în lucruri pe care nu le-a văzut, umflat de o mândrie deşartă, prin gândurile firii lui pământeşti, şi nu se ţine strâns de Capul din care tot trupul, hrănit şi bine închegat, cu ajutorul încheieturilor şi legăturilor, îşi primeşte creşterea pe care i-o dă Dumnezeu.*„

Acest avertisment este relevant pentru mulți dintre noi. Noi trebuie să ne ținem strâns de cap, din care tot trupul este hrănit. Dar cine îl hrănește? Apostolul Pavel le spune copiilor săi duhovnicești: *„V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi”*. Deci, trupul este hrănit de la cap, care este Hristos, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, și primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu.

Trupul este bine închegat și se ține strâns de capul care este Hristos, din care tot trupul este hrănit. Vom citi și în Efeseni pentru a clarifica această lucrare extraordinară a lui Dumnezeu. În Efeseni, capitolul 5, versetul 29, se spune: *„Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul său, ci îl hrănește și îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica”*.

Așadar, Hristos hrănește și îngrijește trupul. Când un mădular se îmbolnăvește, Domnul Isus participă la vindecarea acestuia, pentru că noi suntem mădularele trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui.

Versetul 32 ne dezvăluie: *„Taina aceasta este mare; vorbesc despre Hristos și despre Biserică„*. Noi suntem doar împreună lucrători; arhitectul, conducătorul, directorul, capul este Hristos. Domnul nu este Petru, Gheorghe sau Ion.

Vom citi acum din 2 Corinteni, capitolul 6, pentru a înțelege mai bine de ce Domnul ne poruncește să păstrăm trupul curat. El este cel care lucrează în noi, în trupul Său, îngrijindu-se de el și hrănindu-l. Așa cum este scris, *„să nu fie nimic necurat în tabără, ca nu cumva Domnul să se abată de la tine”*. În Iosua 7 am văzut colaborarea dintre Dumnezeu și Iosua pentru a curăța tabăra, care este acum un simbol pentru curățarea trupului sau a casei Templului.

Nu putem lăsa murdăria în casa lui Dumnezeu și să ne așteptăm ca El să rămână alături de murdăriile noastre. Citim din 2 Corinteni, de la capitolul 6, versetul 14, până la capitolul 7, versetul 1: *„Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Căci ce legătură este între neprihănire şi fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înţelegere poate fi între Hristos şi Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?”*

Aceste întrebări subliniază incompatibilitatea dintre cele două naturi, între lumină și întuneric, între Hristos și Belial, între credincios și necredincios. Fiecare se hrănește din surse diferite și este îngrijit în mod diferit. Domnul Isus își îngrijește cu drag mădularele trupului Său.

În continuare, textul ne întreabă: *„Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: Eu voi locui şi voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, şi ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieşiţi din mijlocul lor, şi despărţiţi-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeţi de ce este necurat, şi vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, şi voi Îmi veţi fi fii şi fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.”*

Aceste versete ne îndeamnă să ne separăm de necurăție și să trăim în sfințenie, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. „*Deci, fiindcă avem astfel de făgăduinţe, preaiubiţilor, să ne curăţim de orice întinăciune a cărnii şi a duhului, şi să ne ducem sfinţirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.”*

Ce ne transmite Dumnezeu prin Apostolul Pavel? Întunericul și lumina nu pot coexista, nici neghina cu grâul. Mulți spun că neghina poate locui împreună cu grâul până la sfârșit, iar apoi Dumnezeu va interveni. Totuși, Dumnezeu dorește curăție acum, pentru că nu poate locui într-un loc murdar. *„Nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.”* El este în mijlocul nostru, de aceea tabăra trebuie să fie curată.

Voi continua să citesc din Cuvântul lui Dumnezeu pentru a înțelege mai bine investiția lui Dumnezeu și necesitatea separării luminii de întuneric. Contaminarea este reală; murdăria nu poate coexista cu Dumnezeu, altfel rămânem singuri. În Epistola către Evrei, capitolul 10, versetul 24, ni se spune: *„Să veghem unii asupra altora.”* Dar de ce să veghem?

Conform Evrei 12, versetele 15 și 16: *„Luaţi seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, şi mulţi să fie întinaţi de ea. Vegheaţi să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc.”*

Dacă nu veghem, amărăciunea poate aduce tulburare și mulți pot fi întinați. Apostolul Pavel ne avertizează că după plecarea sa, se vor infiltra lucrători înșelători și învățători mincinoși. În Apocalipsa, capitolul 2, sunt numeroase avertizări cu privire la acest lucru.

Biserica din Laodicea, Biserica din Tiatira, din Sardes, sunt exemple care arată că în Biserică poate exista păcat și că Dumnezeu nu-l tolerează. Dacă în adunare apar păcate, există un pericol mare ca acelei adunări, dacă aparțin lui Hristos, să i se retragă lumina. În cazul în care lumina se retrage, întunericul se instalează.

Conform versetului 18 din Apocalipsa 2 și a celor ce urmează: *„Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i: Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, şi ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă: Ştiu faptele tale, dragostea ta, credinţa ta, slujba ta, răbdarea ta şi faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decât cele dintâi. Dar iată ce am împotriva ta: tu laşi ca Izabela, femeia aceea, care se zice prorociţă, să înveţe şi să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, şi să mănânce din lucrurile jertfite idolilor. I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei! Iată că am s-o arunc bolnavă în pat; şi celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor. Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Şi toate Bisericile vor cunoaşte că Eu sunt Cel ce cercetez rărunchii şi inima: şi voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.”* Amin.

În Tiatira, unde oamenii au fost cândva după placul lui Dumnezeu și au urmat planul Său, s-a infiltrat păcatul, așa cum ne arată cuvintele: *„Lași pe femeia aceea, Izabela, care își spune prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor… Voi lovi cu moartea pe copiii ei.”*

Păcatul conduce la moarte. Este esențial să înțelegem că relația noastră cu Dumnezeu nu este un joc; este o relație serioasă în care Dumnezeu investește totul. Domnul Isus a murit pentru Biserică, pentru trupul Său, pentru a o curăța și a o prezenta înaintea lui Dumnezeu curată, sfântă, fără zbăcitură, fără pată. Suntem chemați să colaborăm cu Domnul Isus în această lucrare sfântă, având responsabilitatea de a veghea pentru a menține curățenia trupului – adică Biserica. Amin.

Sursa: *Cu cine zidim Templul Domnului* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/predici-scrise/cu-cine-zidim-templul-domnului